

um kroppi. Men hóast at eg okkurt stað VEIT, at tað hevur týðning, so er altíð so torført at seta orð á hví. Eg vevji meg vanliga inn í ein vavgreyt av orðum um týðningin av fyrimyndum, orðum um umboðan og undirumboðan, sum oftast endar við at eg standi kroyst í einum smølum hornið, eg sjálv havi skapt.

Tí at kvinnur eru til, sigur Mariann. Vit fara at flenna øll trý. So einkult kann tað sigast. Ja, tað hevur týðning, tí at kvinnur eru til.

Kynsfiksering

Provokatørurin kemur í meg, og eg klári ikki at lata vera við at prika tey eitt sindur. Eg meini so við, hendan kynsfokuseringin kennist fyri meg onkuntíð løgin í hesum queer tíðum. Men eg havi kanska búð ov leingi í Svøríki. - Eru tit so kynsfokuserað at tit ikki klára at hoyra eina bíbliusøgu, og identifisera tykkum við onkran, sum t.d. eitur Martin og er ein maður, spyrji eg Duritu og Mariann. - Eg helt ikki, at eg var so kynsfokuserað, men tað skilji eg nú, at eg eri. Tað ger í øllum førum eitt heilt annað inntrykk at lesa bíbliusøgur soleiðis, og tað var eg ikki tilvitað um. - Somuleiðis við mær, sigur Mariann. Eg síggi so væl kyn, og tað tosar við meg øðrvísi. Fyri mítt viðkomandi hevur hettar her snarið givið mær atgongd til søgurnar, til tað sum søgurnar siga, og sum er boðskapurin í bíbliuni. Eg skilji tað betur, eg hoyri tað betur, sigur Mariann. Tí mín persónliga støða við t.d. religión er, at eg føli meg kvalda í henni; eg haldi ikki, at eg havi lov at vera forvitin og at vera listakvinna, um eg havi religión í mínum lívi. Men hendan upplivingin segði bara... paff... ná for sørin. Tað ber til.

Er hetta provokatió?

Hví skulu tit provokera beint nú upp undir jóla? sigi eg, allar helst mest fyri sjálv at sleppa at provokera eitt sindur.

- Eg veit, hvussu persónlig trúgv er, og hvussu nógv kristna grundarlagið hevur at siga fyri nógv okkara. At provokera tað, havi eg ongan áhuga í. Tað hevur eingin okkara. Men at mín ótti fyri at provokera onkran, skal steðga mær í at leita, har eg havi eina kenslu av at finna nakað essensielt, er heldur ikki rætt. So við allari virðing fyri bíbliuni og trúnni hjá fólki, eri eg farin á hesa heilt ótrúliga spennandi ferðina

GUT//Jólakalendari

Sjálv skriva tey soleiðis um kalendaran:

GUT//Productions er ein listabólkur, sum bleiv stovnaður í ynskinum um at arbeiða út frá magakensluni, og við hesi magakenslu hava vit rannsaka kynsleiklutir og tey kynsmynstur, sum forma okkara veruleika og okkara val. Hendan leitanin førði okkum í fjør til sagnirnar og ævintýrini. Hesa ferð leita vit í Bíbliuni. Vit leita eftir eini øðrvísi Gudsmynd - eini Gudsmynd, sum (kanska) kennist meira nærverandi fyri summi okkara.

Jólakalendarin hjá GUT//Productions gevur tær møguleika at uppliva, hvussu bíblían ljóðar, um kynini eru býtt um. Kanska hesin mátin at lesa Bíbliuna kann fáa summi at lurta, sum fyrr ikki hava lurta. Kanska onkur gerst varug við onkur kynsmynstur, hon ikki fyrr hevur verið varug við. Og kanska onkur gerst varugur við onkur kynsmynstur hann ikki fyrr hevur verið varugur við. Kanska mynstur í málinum? Kanska tey, ið eru von við Bíbliuna, finna nýggjar síður í henni, vinna nýggjan áhuga og møguliga skilja onkra søgu øðrvísi. Ella kanska er kynið als ikki avgerðandi fyri søgurnar og boðskapin.

Bíbliulestur við einum snari - 24. dagar. 24. partar.

Brotini verða lögð út á youtubesíðuna og facebooksíðuna hjá GUT//Productions.

1. desember. Jesua lærir lærumoyggjarnar. Durita Dahl Andreassen, Búi Dam og Mariann Hansen.
2. desember. Systrar. Astrid Andreassen og Gurðið Poulsen.
3. desember. Stúrið ikki, dømið ikki. Hanna Jensen.
4. desember. Orð Lemuels drotning. Sólva Vang og Mouritz Mohr.
5. desember. Hin góði hirðin. Tórður Mikkelsen.
6. desember. Sæl eru... Karin Kjølbro.
7. desember. Ríkið Gudu. Dánjal á Neystabø við familju.
8. desember. Føðing Jesuu Kristu. Trygvi Danielsen.
9. desember. Hin seinasta kvøldmáltíðin. Vígdís Bjarnadóttir við bindiklubba.
10. desember. Hin burturvilsta dótturin. Maria Jørðdal Niclasen og Theodor Eli Dam Olsen.
11. desember. Fyri einglanna skuld. Heini í Skorðuni.
12. desember. Lovið Henni. Juliet Nattestad.
13. desember. Jóhanna doyparin. Bírta Mohr og Egi Dam.
14. desember. Bábeltornið. Andrias Høgeni.
15. desember. Maðurin, ið tikin var í hori. Margreth Jacobsen og Terji Rasmussen
16. desember. Varðveiti einleika Onduna. Al.
17. desember. Djevlan freistar Jesuu Kristu. Beinir Poulsen.
18. desember. Syndafallið. Jákup Weihe.
19. desember. Maðurin við blóðsótt. Sunneva og Knút Háberg Eystirstein
20. desember. Martin og Marius. Jóhann Hoffgaard við H71-liði.
21. desember. Gunnvør og Hilmar Joensen.
22. desember. Krossfestingin. Nicolaj Falck.
23. desember. Men størstur er kærleikin. Katrin Bærentsen og bembil.
24. desember. Jólaevangelíð. Jákup Magnussen.

inn í bíbliuna. Har Guda, Móðurin, skapti kvinnuna fyrst, sigur Durita.

- Eg vildi næstan sagt, at hetta er tað friðsælasta sum hendur nú í jólamánaðanum. Tað er so lítið rúm í desemburmánað at vera uttan res, og øll merkja hetta jólaresið, um tey vilja tað ella ei. Tað er ein stemningur sum verður geilaður upp, og hann er ógvuliga ringur at róa niður. At sissa. Tað er torført ikki at blíva partur av jólaresinum. Og so handlar alt um at keypa, og tað ger hetta ikki, sigur Mariann at enda.

Eru í gongd við ein annan leik - Hvørjar eru kvinnurnar, sum mangla í Føroyum?

GUT//Productions hevur síðan byrjan arbeitt út frá spurninginum: Hvørjar eru kvinnurnar, sum mangla í Føroyum.

Hetta hevur leitt okkum víðari til tankar um, hvat kvinnulig virði eru, hvat tað kvinnuliga er í mær ella í monnum, hvat tað femenina er, og um tað er nakað? Tað er út frá hesum sama spurninginum, vit arbeiða víðari og leita víðari, og tað næsta verkið hjá okkum byggir eisini á tann spurningin. Tá er tað ikki út frá bíbliuni, men heldur sum ein leitan eftir, hvat fyri avleiðingar tað hevur, at kvinnur eru undirumboðarar.

Næsta verkætlanin hjá GUT//Productions er ein leikur við arbeiðsheitið Látur Medusu. Frumsýning verður 24. februar 2017.

Yndispartar

Mariann Hansen

Eg haldi næstan at tað er burturvilsta dótturin. Tí at ivin og øvundsjúkan og missforstáils, tað bara er har - tað verður sagt so beinleiðis. Tað verður sagt: Hví fekk eg ikki ein seyð? Hví fekk eg ikki eingongd eitt gimbur-lamb, so at eg kundi sleppa at stuttleika mær saman við mínum vinkonum. Mamm,a hví kundi eg ikki sleppa tað? Tað er so ræðuliga 'hands on'. Og tað verður møtt við forstáils, men eini áminning um at minnast til tað stóra tingið: at systir tín var farin, men nú er komin aftur.

(Parturin burturvilsta dótturin var sendur 10. desember. Maria Jørðdal Niclasen og Theodor Eli Dam Olsen lósu).

Búi Dam

Mær dámar væl, tá ið Jesua er í oyðimørkini og hittur djevluna. Mær dámar væl, at djevlan eisini er feminin. Tað er tað sum er interessant, at tað ikki bara eru tær góðu kreftirnar sum eru broyttar; vit hava eisini broytt tær óndu kreftirnar. Tað at Jesua fer inn í oyðimørkina at leita eftir vísdómi, og ikki etur í 40 dagar, tað er bara ein kvinna sum er hugvekjandi og inspirerandi.

(Parturin Djevlan freistar Jesuu Kristu var sendur 17. desember. Beinir Poulsen læs).

Durita Dahl Andreassen

- Eg veit ikki hvat yndisbrotið í jólakalendaranum er, men yndisbrotið hjá mær av tí, vit hava lisið, haldi eg vera ættartalvuna, hon er so ræðuliga sigandi. Fyrst í 1. Móseubók kemur man til eina ættartalvu við 50 mannfólkanøvnum, sum nú blíva til 50 konufólkanøvn. Fyri hvør navn tú lesur, sært tú eina kvinnu fyri tær, og tú sært eina sterka kvinnu fyri tær. Hon er vigtig, tí hon er skrivað niður í bókin, og tað er skrivað inn, hvør hon var, og hvussu nógv børn hon fekk, og hvussu gomul hon bleiv. Eg síggi kvinnu eftir kvinnu eftir kvinnu, og fá uppá fá sekund ordiliga nógv myndir av ordiliga sterkum kvinnum.